

Gdańsk, dnia 3 lipca 2020 r.

Sygn.akt D 23/20

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący: Elżbieta Czarnecka

Członkowie: Anna Bogdanis

Bożena Micewicz

Protokolant: Dominika Wesołowska

Po przeprowadzeniu w dniu 3 lipca 2020 r., w Gdańsku rozprawy w sprawie radcy prawnego A [REDAKTED] B [REDAKTED] wpisanej na listę radców prawnych pod numerem [REDAKTED] obwinionej o to, że:

będąc radcą prawnym naruszała zasady etyki radcy prawnego, gdyż dnia 6 listopada 2018 r. zawarła z Panią W [REDAKTED] N [REDAKTED] przy udziale podmiotu trzeciego – K [REDAKTED] P [REDAKTED] Sp. z o.o. z siedzibą w G [REDAKTED] – umowę zlecenia określającą zasady współpracy pomiędzy stronami w ramach reprezentowania interesów Pani W [REDAKTED] N [REDAKTED] w toku postępowania upadłościowego, która to umowa ze względu na swoją istotę i zawarte w niej zapisy powodowała powstanie konfliktu interesów i zachwianie zasady lojalności w stosunku do klienta, a ponadto nie zawierała zapisów dotyczących wysokości wynagrodzenia radcy prawnego, a jedynie podmiotu trzeciego, przy czym zawarcie takiej umowy spowodowało naruszenie zasad lojalności i koleżeństwa wobec innych członków samorządu radców prawnych,

tj. popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 Ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Uchwała Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.; dalej: „Kodeks Etyki”), art. 8 Kodeksu Etyki, art. 10 Kodeksu Etyki, art. 36 ust. 1 Kodeksu Etyki oraz art. 50 ust. 1 Kodeksu Etyki.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny

1. Uznaje obwinioną winną zarzucanych jej wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego czynów, tj.

a) naruszenia zasady niezależności w wykonywaniu zawodu radcy prawnego, przez pozostawanie pod wpływem interesów finansowych K [REDACTED] P [REDACTED] spółki z o.o. z siedzibą w G [REDACTED], od której to spółki zależało wynagrodzenie radcy prawnego w ramach zawartej umowy z dnia 06.11.2018 r. z klientką W [REDACTED] N [REDACTED], tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 7 i 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 wymienionej ustawy o radcach prawnych wymierza karę dyscyplinarną nagany,

b) naruszenia zasady lojalności i obowiązku kierowania się dobrem klienta W [REDACTED] N [REDACTED] przez zawarcie trójstronnej umowy z dnia 06.11.2018 r., w której zobowiązana była do dbania o interesy K [REDACTED] P [REDACTED] Sp. z o.o. w G [REDACTED], tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 10 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 wymienionej ustawy o radcach prawnych wymierza karę dyscyplinarną nagany,

c) będąc pełnomocnikiem W [REDACTED] N [REDACTED] pozostawała w sprzeczności interesów K [REDACTED] P [REDACTED] spółki z o.o. w G [REDACTED] której była podwykonawcą z interesami klientki W [REDACTED] N [REDACTED], której była pełnomocnikiem, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 28 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 wymienionej ustawy o radcach prawnych wymierza karę dyscyplinarną nagany,

d) nie uzgodnienie i nie ustalenie żadnej wysokości wynagrodzenia z klientką W [REDACTED] N [REDACTED] przed przystąpieniem do świadczenia pomocy prawnej objętej umową z dnia 06.11.2018 r. zawartą także z K [REDACTED] P [REDACTED] Sp. z o.o. z siedzibą w G [REDACTED], tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 36 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 wymienionej ustawy o radcach prawnych wymierza karę dyscyplinarną nagany,

e) zawarcie umowy trójstronnej w dniu 6 listopada 2018 r. w ramach której podjęła się świadczenia pomocy prawnej na rzecz W [REDAKTED] N [REDAKTED] oraz świadczenia pomocy prawnej na rzecz K [REDAKTED] P [REDAKTED] [REDAKTED] spółki z o.o. z siedzibą w G [REDAKTED], którą naruszyła zasadę lojalności i koleżeństwa wobec członków samorządu radców prawnych przez prowadzenie działalności na rzecz K [REDAKTED] P [REDAKTED] [REDAKTED] Sp. z o.o. w G [REDAKTED] który to podmiot pozyskuje klientów przy pomocy swobody reklamowania się w mediach, co jest niedopuszczalne w ramach wykonywania Kancelarii Radcy Prawnego, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 50 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 wymienionej ustawy o radcach prawnych wymierza karę dyscyplinarną nagany.

2. Na podstawie art. 65¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych wymierza obwinionej A [REDAKTED] B [REDAKTED] karę łączną nagany za czyny określone w pkt 1 a, 1 b, 1 c, 1 d, 1 e.

3. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych w związku z § 1 ust. 1 pkt 1 i § 2 uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych Nr 86/IX/2015 z dnia 20 marca 2015 roku w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, obciąża obwinioną A [REDAKTED] B [REDAKTED] na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku kwotą 1.500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych) tytułem zwrotu zryczałtowanych kosztów postępowania.

Przewodniczący:

/-/ Elżbieta Czarnecka

Członkowie:

/-/ Anna Bogdanis

/-/ Bożena Micewicz

/-/ właściwe podpisy na oryginale

UZASADNIENIE

W dniu 20 stycznia 2020r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku w związku z otrzymaniem skargi dyscyplinarnej złożonej przez panią W [REDAKTOWANO] N [REDAKTOWANO] na radcę prawnego A [REDAKTOWANO] B [REDAKTOWANO] – nr wpisu [REDAKTOWANO] w toku czynności sprawdzających stwierdziła, że radca prawny A [REDAKTOWANO] B [REDAKTOWANO] popełniła czyny niezgodne z zasadami wykonywania zawodu radcy prawnego i zasadami etyki radcy prawnego wykraczające poza treść złożonej skargi i z tego powodu na podstawie art. 303 i 325e paragraf 1 kpk w zw. z art. 74 ze zn. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1082r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2020, poz. 75 tj., dalej ustawa o radcach) postanowiła wszcząć z urzędu dochodzenie. W postanowieniu sygn. akt [REDAKTOWANO] w zakresie wszczętego dochodzenia określono je jako w sprawie nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego przez radcę prawnego A [REDAKTOWANO] B [REDAKTOWANO] – nr wpisu [REDAKTOWANO] polegającego na zawarciu przez radcę z Panią W [REDAKTOWANO] N [REDAKTOWANO] przy udziale podmiotu trzeciego – K [REDAKTOWANO] P [REDAKTOWANO] sp. z o.o. z siedzibą w G [REDAKTOWANO] umowy zlecenia z dnia 6 listopada 2018r. dotyczącej zasad współpracy pomiędzy stronami w ramach reprezentowania interesów pani W [REDAKTOWANO] N [REDAKTOWANO] przed Sądem oraz Syndykami w toku postępowania upadłościowego, która to umowa ze względu na swoją istotę i zawarte w niej zapisy powodowała powstanie konfliktu interesów oraz nie zawierała zapisów, które zostały określone w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego jako niezbędne, przy czym zawarcie takiej umowy mogło spowodować naruszenie zasad lojalności i koleżeństwa wobec innych członków samorządu radców prawnych tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (dalej : KERP) (Uchwała nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r.) oraz następujące artykuły KERP tj. : art. 8, art. 19, art., 28ust. 1, art. 36 ust. 1 oraz art. 50.

dowód: postanowienie o wszczęciu z urzędu dochodzenia sygn. akt R 72/19/KW (k 40)

W dniu 20 stycznia 2020r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku (zwany dalej Rzecznikiem) wydał postanowienie o przedstawieniu radcy prawnemu A [REDAKTOWANO] B [REDAKTOWANO] (zwanemu w dalszej części Obwinioną) zarzutu, że w dniu 6 listopada 2018r zawarła z Panią W [REDAKTOWANO] N [REDAKTOWANO] przy udziale podmiotu trzeciego – K [REDAKTOWANO] P [REDAKTOWANO] sp. z o.o. z siedzibą w G [REDAKTOWANO] - umowę zlecenia dotyczącą zasad

współpracy pomiędzy stronami w ramach reprezentowania interesów Pani W [REDACTED] N [REDACTED] w toku postępowania upadłościowego, która to umowa ze względu na swoją istotę i zawarte w niej zapisy powodowała powstanie konfliktu interesów i zachwianie zasady lojalności w stosunku do klienta a ponadto nie zawierała zapisów dotyczących wynagrodzenia radcy prawnego a jedynie podmiotu trzeciego, przy czym zawarcie takiej umowy spowodowało naruszenie zasad lojalności i koleżeństwa wobec innych członków samorządu radców prawnych.

W ocenie Rzecznika powyższe zachowanie stanowiło naruszenie w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Uchwała nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014r. oraz następujące artykuły KERP tj. art. 8, art. 19, art., 28ust. 1, art. 36 ust. 1 oraz art. 50

dowód: *postanowienie o przedstawieniu zarzutów (k.48)*

W dniu 13 kwietnia 2020r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku (dalej OIRP Gdańsk) sporządzony i skierowany został wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i o ukaranie Obwinionej radcy prawnego A [REDACTED] B [REDACTED] nr wpisu [REDACTED].

dowód: *wniosek o ukaranie (k.70)*

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił stan faktyczny sprawy.

Dnia 15 lipca 2019 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku wpłynął e-mail od Pani W [REDACTED] N [REDACTED] zawierający skargę dyscyplinarną na radcę prawnego A [REDACTED] B [REDACTED] z K [REDACTED] P [REDACTED] w G [REDACTED] z treści którego wynikała, że radca prawny A [REDACTED] B [REDACTED] prowadziła dla Zgłaszającej skargę sprawę o upadłość konsumencką. Skarżąca wskazała, że po zakończeniu sprawy nie została poinformowana o konieczności ustanowienie syndyka, z czym wiązały się dalsze koszty a znajdowała się w drastycznej sytuacji finansowej.

Zawiadamiająca zarzuciła Pani Mecenas zaniechanie obowiązku należytej informacji o skutkach upadłości. Zawiadamiająca wskazała, że będąc uświadomioną nie zdecydowałaaby się na upadłość. Po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających w dniu 20 stycznia 2020 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał Postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie zarzucanego radcy prawnej A [REDACTED] B [REDACTED] przez W [REDACTED]

N[redacted] czynu braku należytej informacji o prowadzonej sprawie natomiast w tym samym dniu wydał także postanowienie o wszczęciu dochodzenia z urzędu w sprawie popełnienia deliktu dyscyplinarnego przez radcę prawną A[redacted] B[redacted] polegającego na zawarciu trójstronnej umowy zlecenia z K[redacted] P[redacted] Sp. z o.o. i P[redacted] W[redacted] N[redacted], której postanowienia były niezgodne z zasadami etyki radcy prawnego.

Dnia 20 stycznia 2020 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wydał postanowienie o postawieniu zarzutów radcy prawnemu A[redacted] B[redacted], która została tegoż dnia wezwana do stawiennictwa w celu wysłuchania zarzutów oraz złożenia wyjaśnień.

Obwiniona stawiała się przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego dnia 19 lutego 2020 r. i po wysłuchaniu zarzutów oświadczyła, że je zrozumiała, nie przyznała się do stawianych zarzutów i odmówiła składania wyjaśnień w sprawie wnosząc jednocześnie o sporządzenie uzasadnienia i ustanawiając adwokat A[redacted] S[redacted] obrońcą w sprawie. Strony nie kwestionowały wykonania umowy w części dotyczącej wydania przez Sąd postanowienia o ogłoszeniu upadłości. Jednocześnie w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zaszła konieczność wszczęcia z urzędu dochodzenia w sprawie, sprzecznego z zasadami deontologii i etyki sposobu wykonywania zawodu radcy prawnego przez zawarcie trójstronnej umowy zlecenia, W ocenie Rzecznika już samo zawarcie umowy trójstronnej, w której Obwiniona działa jednocześnie na rzecz dwóch różnych klientów, z których jeden – K[redacted] P[redacted] Sp. z o.o. - jest jej „quasi-pośrednikiem” i którego pracownicy tak naprawdę zajmują się sprawą drugiego klienta – Pani W[redacted] N[redacted] – stanowi naruszenie art. 6, art. 8 i art. 10 Kodeksu Etyki. Jak Rzecznik ustalił i ocenił, Obwiniona podkreślała, że sama nigdy z Panią N[redacted] nie rozmawiała – czynili to pracownicy K[redacted] P[redacted] Sp. z o.o., co może świadczyć o tym, że Pani W[redacted] N[redacted] była raczej klientem K[redacted], a klientem Obwinionej nie była Pani W[redacted] N[redacted], a właśnie rzeczona K[redacted]. W ocenie Rzecznika cała konstrukcja zawartej umowy powodowała, u osoby bez wykształcenia prawnego pewną konfuzję. Dla pokrzywdzonej było oczywistym, że Obwiniona sprawuje pieczę nad jej sprawą, a są pracownicy K[redacted] sa pracownikami Obwinionej, mimo że byli pracownikami trzeciej strony umowy, tj. K[redacted] P[redacted] Sp. z o.o.. Nikt nie wyprowadził Pani W[redacted] N[redacted] z błędu, a wręcz była w nim utwierdzana w trakcie trwania umowy. Zdaniem Rzecznika Obwiniona w składanych przez siebie wyjaśnieniach sama wskazała, że o wszelkich czynnościach Panią W[redacted] N[redacted] informowali pracownicy K[redacted], a na rozprawie pojawił się pełnomocnik substytucyjny – należy się zatem zastanowić, czy Obwiniona nie użyła swojego nazwiska

tylko po to, by zapewnić klientkę, że jej sprawą zajmuje się radca prawny, gdy w rzeczywistości tak nie było.

Zdaniem Rzecznika zawarta umowa nie zawiera zapisów, które określałyby wysokość wynagrodzenia Obwinionej – cały § 4 łączącej strony umowy (karta 25) dotyczy wynagrodzenia K [REDACTED] (K [REDACTED] F [REDACTED] Sp. z o.o.), a nie Pełnomocnika (radca prawny A [REDACTED] B [REDACTED]). Oznacza to, że wynagrodzenie Obwinionej jest zależne od odrębnej umowy łączącej ją z K [REDACTED]. Obwiniona podpisując umowę trójstronną utraciła status niezależności radcy prawnego bowiem Jej wynagrodzenie było zależne od odrębnego stosunku umownego łączącego radcę prawnego z K [REDACTED]. Umowa nie zawierała także konkretnego, określonego zakresu obowiązków radcy prawnego (karta 23 - § 2 ust. 5 lit. b) umowy).

Okoliczność zawarcia umowy trójstronnej w ocenie Rzecznika naruszyła art. 50 ust. 1 Kodeksu Etyki. Tj. zasady lojalności i koleżeństwa wobec pozostałych członków samorządu radców prawnych przez próbę ominięcia zapisów art. 8 ust. 1 ustawy o radcach prawnych. Radcowie prawni mają ograniczone formy prowadzenia działalności prawnej – nie mogą m.in. zrzekać się w sp. z o.o. proponujących obsługę prawną i nie mogą świadczyć pomocy prawnej na rzecz klientów takich podmiotów. Radcę prawnego musi łączyć stosunek prawny bezpośrednio z podmiotem, na rzecz którego działa. Obwiniona zawierając umowę trójstronną „omineła” powyższy zakaz, co należy uznać za zachowanie nielojalne w stosunku do innych radców prawnych, którzy stosują się do normy art. 8 ust. 1 Ustawy o radcach prawnych. Obwiniona zawierając umowę zlecenia z Panią W [REDACTED] N [REDACTED] posłużyła się pracownikiem podmiotu trzeciego, który to podmiot, w przeciwieństwie do radców prawnych może reklamować się w dowolny sposób. Współpraca przez Obwinioną z podmiotem, który reklamuje się jako specjalizujący się w sprawach upadłościowych (karta 18), również jest dowodem braku lojalności w stosunku do innych radców prawnych, gdyż ułatwia to Obwinionej w dotarciu do klientów w sposób, który jest niedostępny do innych radców prawnych przestrzegających norm Kodeksu Etyki.

W dniu 3 lipca 2020r. w czasie rozprawy przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym OIRP w Gdańsku Obwiniona korzystając z przysługujących praw oświadczyła, że nie przyznaje się do zarzucanych czynów, nie chce składać wyjaśnień, nie będzie odpowiadała na żadne pytania.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Gdańsku zważył co następuje:

Po rozpatrzeniu sprawy Sąd uznał, że wniosek o ukaranie wniesiony przez Rzecznika ma uzasadnione podstawy prawne.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego zdaniem Sądu, wina radcy prawnego A B nie budzi wątpliwości.

Niewątpliwym jest, że postępowanie radcy prawnego jest przewinieniem dyscyplinarnym i narusza normy ustawy o radcach prawnych oraz zasady etyki obowiązujące radców prawnych.

Sąd dał wiarę w całości ujawnionym na rozprawie bez odczytywania dowodom w postaci : skargi dyscyplinarnej Pani W N z dnia 16 lipca 2019 kierowanej do Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku w wersji elektronicznej (K. 1) oraz jej uzupełnienia z dnia 9 września 2019r. (k.16-20) oraz umowy zlecenia zawartej w G dnia 6 listopada 2018r. pomiędzy W N "Zleceniodawcą" a K P sp. z o.o. w G zwaną „Kancelarią” a radcą prawnym A B z Kancelarii Radcy Prawnego A B w G, NIP zwaną jako ‘pełnomocnikiem’ .(K.3-15)

W ocenie Sądu w szczególności zawarta umowa zlecenia stanowi potwierdzenie faktów wskazujących na winę Obwinionej.

Ze skargi Pani W N z dnia 16 lipca 2019r. wynika jednoznacznie, że podmiotem, który zajmował się sprawą upadłości konsumenckiej Zleceniodawcy była, w przekonaniu skarżącej, mecenas A B prowadząca K P w G. W taki właśnie sposób Pani N wskazuje adresata swojej skargi dyscyplinarnej (k.1). Powierzenie sprawy Kancelarii, która cieszy się „opinią profesjonalną” i ma szansę na powodzenie było decydujące przed decyzją o podpisaniu umowy z K sp. z o.o. w G. W rozmowie telefonicznej z pracownikami K skarżąca dowiedziała się, że każda rozmowa z panią mecenas A B jest usługą płatną i należy potraktować opłatą. Po analizie sprawy Pani N, wg której Kancelaria nie bierze pod uwagę, że klientka nie posiada środków finansowych, zmuszona została do skierowania wniosku do Sądu w S o przyznanie mecenasowi z urzędu. Sformułowany przez Rzecznika wniosek o ukaranie wskazujący wiele czynów popełnionych przez Obwinioną podpadających pod kwalifikację prawną wielu norm prawnych rozstał rozpatrzony w stosunku do każdego z czynów osobno w celu ukazania deliktowej zawartości każdego z czynów. Wobec tego Sąd orzekł co do każdego z popełnionych czynów odrębnie a następnie wymierzył Obwinionej karę łączną.

W przekonaniu Sądu Obwiniona naruszyła zasadę niezależności w wykonywaniu zawodu radcy prawnego. Będąc jedną ze stron umowy trójstronnej zawartej w dniu 6 listopada 2018r.

do prowadzenia sprawy upadłości konsumenckiej Pani W [REDACTED] N [REDACTED] naruszyła tę zasadę, przez pozostawanie pod wpływem interesów finansowych K [REDACTED] P [REDACTED] spółki z o.o. z siedzibą w G [REDACTED], od której to spółki zależał sposób prowadzenia sprawy a tym samym wynagrodzenie radcy prawnego. Powyższe wyczerpało znamiona popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 7 i 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 wymienionej ustawy o radcach prawnych Sąd postanowił wymierzyć Obwinionej karę dyscyplinarną nagany,

Obwiniona naruszyła zasadę lojalności i obowiązku kierowania się dobrem klientki W [REDACTED] N [REDACTED] bowiem zawarta trójstronna umowa z dnia 06.11.2018 r., w której Obwiniona zobowiązana była do dbania o interesy K [REDACTED] P [REDACTED] Sp. z o.o. w G [REDACTED] stoi w sprzeczności z zasadą dbałości o dobro klienta. Zawarta umowa jest dowodem na okoliczność, że dla Obwinionej klientem była przede wszystkim K [REDACTED] sp. z o.o. w G [REDACTED] a nie Pani W [REDACTED] N [REDACTED] z którą to Obwiniona powinna była zawrzeć umowę bezpośrednio. Zdaniem Sądu doszło zatem do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 10 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 wymienionej ustawy o radcach prawnych Sąd postanowił wymierzyć Obwinionej karę dyscyplinarną nagany,

Obwiniona będąc pełnomocnikiem W [REDACTED] N [REDACTED] do prowadzenia Jej sprawy upadłości konsumenckiej oraz równocześnie będąc podwykonawcą K [REDACTED] P [REDACTED] spółki z o.o. w G [REDACTED] pozostawała w sprzeczności interesów K [REDACTED] P [REDACTED] spółki z o.o. w G [REDACTED] z interesami klientki W [REDACTED] N [REDACTED]. K [REDACTED] oczekiwała bowiem jako spółka z o.o. działająca w celu osiągnięcia zysku otrzymania zapłaty przewidzianej umową a Klientka oczekiwała satysfakcjonującego załatwienia jej sprawy przy jak najniższym zaangażowaniu środków finansowych co wzajemnie się wyklucza.

W tym zakresie doszło zatem do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 28 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 wymienionej ustawy o radcach prawnych Sąd postanowił wymierzyć Obwinionej karę dyscyplinarną nagany,

Obwiniona w zawartej przez siebie umowie trójstronnej z dnia 6.11.2018r. , w której podjęła się reprezentacji W█████ N█████ oraz dbałości o sprawy K█████ █████ sp. z o.o. w G█████ nie uzgodniła ani z W█████ N█████ ani z K█████ █████ żadnej wysokości wynagrodzenia co jest obowiązkiem radcy prawnego przyjmującego zlecenie odpłatne .Usługa świadczenia pomocy prawnej objęta umową z dnia 06.11.2018 r. zawartą także z K█████ P█████ █████ Sp. z o.o. z siedzibą w G█████, wskazuje jednoznacznie, że wynagrodzenie Obwinionej pozostaje nieznane co wypełnia dyspozycję przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 36 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. i za ten czyn Sąd orzekający na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 wymienionej ustawy o radcach prawnych wymierzył Obwinionej karę dyscyplinarną nagany,

Obwiniona wreszcie zawierając umowy trójstronnej w dniu 6 listopada 2018 r. w ramach której podjęła się świadczenia pomocy prawnej na rzecz W█████ N█████ oraz świadczenia pomocy prawnej na rzecz K█████ P█████ █████ spółki z o.o. z siedzibą w G█████, naruszyła zasadę lojalności i koleżeństwa wobec członków samorządu radców prawnych przez prowadzenie działalności na rzecz K█████ P█████ █████ Sp. z o.o. w G█████ który to podmiot pozyskuje klientów przy pomocy swobody reklamowania się w mediach, co jest niedopuszczalne w ramach wykonywania Kancelarii Radcy Prawnego, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w związku z art. 50 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. i za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 wymienionej ustawy o radcach prawnych wymierza karę dyscyplinarną nagany.

Biorąc powyższe pod rozwagę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na podstawie art. 65¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych wymierzył obwinionej A█████ B█████ karę łączną nagany za wyżej wymienione delikty zawodowe.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych w związku z § 1 ust. 1 pkt 1 i § 2 uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych Nr 86/IX/2015 z dnia 20 marca 2015 roku w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, obwinioną A█████ B█████ została obciążona na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku obowiązkiem zapłaty kwoty 1.500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych) tytułem zwrotu ryczałtowanych kosztów postępowania.

Przekonanie tego Sądu wysnute zostało z wszechstronnej oceny całokształtu okoliczności sprawy ujawnionych w toku przewodu sądowego a przy ocenie dowodów uwzględnione zostały wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego .

W tym kontekście przytoczyć należy utrwalony w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, iż przekonanie Sądu orzekającego o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. tylko wtedy, gdy po pierwsze - poprzedzone jest ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy, po drugie - stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających na korzyść jak i niekorzyść oskarżonego oraz po trzecie - zostało wyczerpująco i logicznie, z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego umotywowane w uzasadnieniu wyroku (vide: wyrok z dnia 3 września 1998 r. sygn. akt V KKN 104/98, Prok. i Pr. 1999/2/6; wyrok z dnia 22 lutego 1996 r. sygn. akt II KRN 199/95, Prok. i Pr. 1996/10/10; wyrok z dnia 4 lipca 1995 r. sygn. akt II KRN 75/95, Prok. i Pr. 1995/11-12/6).

Z tych też względów pisemne uzasadnienie wyroku stanowiące dokument o charakterze sprawozdawczym stosownie do treści art. 424 § 1 i 2 pk – prezentuje w sposób uporządkowany wyniki narady nad wyrokiem z dokładnym ustaleniem podstawy wyroku, wskazaniem, na jakich dowodach Sąd oparł swoje ustalenia faktyczne wraz z wyjaśnieniem podstawy prawnej wyroku.

Przewodniczący:

/-/ Elżbieta Czarnecka

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Członkowie:

/-/ Anna Bogdanis

/-/ Bożena Micewicz

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia służy stronom i Ministrowi Sprawiedliwości prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sadu Dyscyplinarnego w Warszawie za pośrednictwem tutejszego Sądu, w terminie 14 dni od doręczenia niniejszego orzeczenia.

Ewentualne odwołanie należy złożyć wraz z odpisem dla każdej ze stron postępowania.